

بیانات در دانشگاه علوم دریایی امام خمینی نوشهر - 27 شهریور / 1391

بسم الله الرحمن الرحيم

تبریک عرض میکنم فارغ التحصیلی شما جوانان عزیز و افسران پرنشاط و با انگیزه‌ی نیروهای مسلح در ارتش جمهوری اسلامی ایران را، و همچنین آغاز تحصیل و فراگیری در دانشگاه‌های نظامی را برای جوانانی که این راه را امروز آغاز میکنند. راه شما راهی پرافتخار است؛ راه شما راهی است که هر انسان آزاده‌ای با نگاه به آن، با آگاهی از آن، آن را در دل ستایش میکند؛ راه دفاع از آرمانهای بلند اسلامی که برای بشر یک نیاز حتمی و ضروری و حیاتی است. شما در این راه وارد شدید، آن هم در بخش حساس و پرخطر آن. نیروهای مسلح، نوک پیکان نظام اسلامی و الهی و تمدن الهی و اسلامی در مقابله‌ی با دشمنان، بدخواهان و کینه‌ورزانند. جوانان عزیز ما این میدان را با انگیزه، با عشق و علاقه، با آگاهی و بصیرت طی میکنند و افتخار دنیوی و اجر اخروی و الهی را حائز میشوند. عزیزان من! راه نورانی پربرکتی است؛ قدر این راه را بدانید؛ در هر بخشی از نیروهای مسلح و از ارتش جمهوری اسلامی ایران مشغول فعالیت و خدمت هستید یا خواهید بود، آن را حسنه‌ای بدانید که خدای متعال برای آن به شما اجر خواهد داد و موجب نورانی شدن چهره‌ی شما در دنیا و آخرت خواهد بود.

همچنین لازم است به مسئولان محترم ارتش جمهوری اسلامی و مسئولان این دانشگاه، به خاطر زحماتی که در راه تربیت شما جوانان به کار برده‌اند و متحمل شده‌اند تبریک عرض بکنم و خسته‌نباشید بگویم. امروز هم برنامه‌های این میدان، برنامه‌هایی همراه با جمال و ابتکار بود. ان شاء الله موفق باشید و بتوانید هر گامی که جلو میگذارید، کشور را و ملت عزیزی را که پشتیبان شما است یک گام به جلو ببرید. امروز عشق به پیشرفت، میل به تحرک و ابتکار و نوآوری، در کشور ما موج میزند. در بخشهای مختلف - در بخشهای علمی، فنی، ابتکارات، مسائل سیاسی، مسائل اجتماعی - همه در فکر ایجاد راه‌های ابتکاری و نو هستند، و برای شما هم - عزیزان دانشجو و افسران جوان در ارتش جمهوری اسلامی و در سراسر نیروهای مسلح - این میدان باز است. هم جوانید و برخوردار از موهبت نشاط جوانی، هم در محیط علمی مشغول تلاشید، هم افتخار حضور در نیروهای مسلح را دارید - که به فرموده‌ی امیر مؤمنان حصون رعیتند، (۱) حصارهای مستحکم کشور و ملتند - و مشغول انجام وظیفه‌اید.

هرچه میگذرد، اهمیت و ارزش تلاش در بنای جمهوری اسلامی و استحکام بخشیدن به آن بیشتر آشکار میشود. دشمنان اسلام و امت اسلامی، امروز در رویارویی خود با این حرکت بزرگ و جوشان و خروشان، احساس میکنند دچار عقب‌ماندگی‌اند؛ لذا به کارهای دیوانه‌وار دست میزنند. حادثه‌ی اخیر اهانت به چهره‌ی منور خاتم پیامبران (صلی الله علیه و اله و سلم) از جمله‌ی عبرتهای تاریخ ما است و عبرت باقی خواهد ماند. سردمداران نظامهای استکباری در حالی که این حرکت را محکوم نمیکنند و وظیفه‌ی خود را در قبال این جرم بزرگ انجام نمیدهند، سعی میکنند خود را از این جریمه‌ی سنگین برکنار بدارند؛ ادعا میکنند که ما دخیل در این جنایت نیستیم. ما اصرار نداریم اثبات جرم برای کسانی یا مسئولانی و دست‌اندرکارانی بکنیم، اما رفتار و شیوه‌ی سردمداران استکبار، سیاستمداران امریکا و برخی کشورهای اروپایی، موجب شده است که انگشت اتهام از سوی ملت‌ها به سمت آنها دراز بشود. باید خودشان را تبرئه کنند. باید ثابت کنند که در این جرم بزرگ شرکت ندارند. اثبات هم با این نمیشود که به زبان چیزی بگویند، باید عملاً این را اثبات کنند، باید جلوی این تجاوزها را بگیرند؛ البته نخواهند گرفت. دلیل آن هم روشن است؛ انگیزه وجود دارد در دستگاه‌های استکبار برای اهانت به اسلام و مقدسات اسلام. آنچه آنها را وادار میکند دست به این عمل جنون‌آمیز و این گونه اعمال بزنند، حرکت عظیم بیداری اسلامی است. آن وقت آنها بهانه

می‌آورند که ما به خاطر احترام به آزادی نمیتوانیم جلوی این گناهان بزرگ را - که از افراد صادر میشود - بگیریم! چه کسی باور میکند در دنیا؟ چه کسی باور میکند در کشورهای که خطوط قرمز مشخصی در آنها وجود دارد برای اینکه اصول استکباری آنها بر هم نخورد - که با شدت و حدت تمام، این خطوط قرمز را مراعات میکنند و با زور و خشونت، جلوی تجاوز به آنها را میگیرند - در زمینه‌ی اهانت به مقدّسات اسلام، ملتزم به آزادی بیان هستند؟

امروز در بسیاری از کشورهای غربی کسی جرأت ندارد که واقعه‌ی مجهول‌الحال هولوکاست را زیر سؤال ببرد. آن طوری که اطلاع دادند به ما، در آمریکا اگر کسانی با تکیه به مبانی روانشناسی و جامعه‌شناسی بخواهند بر علیه همجنس‌بازی چیزی بنویسند و منتشر کنند، قادر نخواهند بود، جلویشان گرفته میشود! اینها چطور ملتزم به آزادی بیانند؟ آن جایی که پای سیاستهای خبیث صهیونیستی در میان است که باید اخلاق ملت‌ها و نسل‌های جوان به فساد کشیده بشود، در آنجا آزادی بیان معنا ندارد و کسی جرأت نمیکند و حق ندارد در مقابل این سیاست خباثت‌آلود و رذیلانه چیزی منتشر کند - یا در قبال مسئله‌ای مثل هولوکاست - اما برای اهانت به مقدّسات اسلامی و به خیال خودشان برای سبک کردن این مقدّسات در چشم جوانان کشورهای اسلامی چرا! کسی از اینها باور نمیکند. کسی باور نمیکند که رژیم آمریکا که سی سال از کسی مثل حسنی مبارک به جدّ حمایت کرده است، سی و پنج سال از کسی مثل محمدرضای پهلوی در ایران با همه‌ی آن جنایات پشیمان‌کننده است، این رژیم طرفدار دموکراسی باشد؛ کسی باور نمیکند که حمله‌ی آنها به عراق و حمله‌ی به صدام حسین به خاطر مبارزه‌ی با دیکتاتوری باشد. اینها خودشان دیکتاتور پرورند. دیکتاتورهای منطقه‌ی اسلامی ما در طول زمانهای مختلف، با تکیه‌ی به آنها توانسته‌اند و همچنان میتوانند به مردم خودشان زور بگویند و ظلم کنند و تبعیض روا بدارند. چطور اینها ادّعای دموکراسی‌خواهی میکنند. کسی از آنها باور نمیکند.

امروز در دنیا، افکار عمومی ملت‌ها بر علیه سیاستهای امریکایی و صهیونیستی است. بله، دولت‌ها به خاطر ملاحظات دم بر نمی‌آورند، اما ملت‌ها دل‌هایشان پر است. وقتی منفذی پیدا میشود، موردی به وجود می‌آید - مثل این مورد - می‌بینید حرکت مردم به سمت مراکز وابسته‌ی به آمریکا است؛ به مراکز سیاسی، به مراکز اجتماعی امریکایی در کشورهای مختلف. منفورند.

رویاری مستکبران زمانه‌ی ما با اسلام و طلوع این خورشید تابان، یک رویاری است که بدون شک با پیروزی اسلام به پایان خواهد رسید. نظام جمهوری اسلامی، وظیفه‌ی بزرگی را در این زمینه بر عهده دارد و شما جوانان عزیز که در این میدان و در سرتاسر نیروهای مسلح اجتماع کرده‌اید، بخش حسّاسی از این مسئولیت را بر عهده دارید. امیدواریم خدای متعال همه‌ی شما را موفق بدارد؛ و شهیدان عزیزی که در این سی و دو سه سال در این راه جان خود را فدا کرده‌اند، چهره‌شان را همواره نورانی و روحشان را با اولیائش محشور بسازد؛ و امام عزیز ما را که این راه را به روی همه‌ی ما گشود، با اولیائش محشور کند. والسلام علیکم ورحمة‌الله و برکاته

(۱) برگرفته از نهج البلاغه، نامه‌ی ۵۳